

I T A

L I A

Tarvicium exhibilarant nitido cum flumine fontes.
Sancta patent cunctis peregrinis claustra Viterbi.
Imola divisa est, nocet hec divisio multis.
Vrbinum statuit Ducibus clamare, valete.
Nota est fictilibus figlina Faventia vasis.
Laus Pompeja boves pingues producit, ovesque.
Spletum clamat, peregrini intrate, manete.
Narnia promittens epulum, dabit ova vel uvas.
Concilium illustrat sanctum generale Tridentum.
Affisum sancti Francisci corpore gaudet.
Fanum virginibus fertur florere venustis.
Hospitibus Comum pisces cum carnibus offert.
Querit opes fragiles studiis Savona relictis.

Alpes.

Alpes montes sunt altissimi, quibus Italia ceu-
vallo quodam ac muro à reliquis terris conti-
nentibus, Gallia Germaniaque separatur. Fe-
stus Pompejus vocabulum Sabinum esse vult,
dicique Alpes à nivium candore, quia perpe-
tuis nivibus albescunt. Sabini siquidem alpum di-
xere, quod postea Latini album. Rectius tamen
Isidorus Gallicam vocem esse ait, cum Gallo-
rum lingua Alpes montes alti dicantur. Sic & Ser-
vius in lib. 10 Æneid. scribit: Sane omnes alti-
tudines montium licet à Gallis Alpes vocantur,
tamen proprie montium Gallicorum sunt. P.
Cluverius vocabulum nec Romanum nec Sabi-
num esse contendit, sed Celticum ac mere Ger-
manicum. Germani enim Alpum incolæ sive
adcolæ patrio vocabulo vocant Alpen, & variante
dialecto Alben. Cum autem Hispani, Britanni,
Galli, Germani, adeoque Illyrici, unius ejusdemque
gentis Celticæ fuerint nationes, unamq; &
eandem inter se habuerint linguam, variis tan-
tum dialectis distinctam, nihil mirum, si origi-
nis Celticæ vox ad Gallos dimanaverit. Hinc
& Pyrenæi montes dicti fuere utrinque adcolis
Alpes, teste Procopio, & item Carpates mons
Daciam ab Septentrionibus cingens, Basterna-
rum Alpum nomen fert in Tabula Itineraria, à
Basternarum gente Germanica, quondam Al-
pum adcola. Prudentius quoque, communis
Alpum nomine, tum Cottiana juga, tum Py-
renæos montes indiget, ita enim canit in hy-
mno suo in S. Laurentium:

Nos Vaco Iberus di-vidit,
Binis remotos Alibus:
Trans Cottianorum juga,
Trans & Pyrenas ninguidas.

Promiscue quoque hæc ipsa montium juga,
modo Alpia dicta fuere, modo Albia. Stephanus,
Alpes, inquit, etiam Alpia dicuntur juga, & Al-
bia, bifariam quippe scribitur, per p., & item per b.
Circa Helvetiam vero & Penninam vallem,
qua vulgo nunc vocatur Walisserland, alp & al-
pen quali peculiari vocabulo dicuntur montes
pascui, ex quibus foenum non colligitur ad hi-
bernos animalium pastus, sed in quos boves
aliaque armenta pascendi tantum gratia mit-
tuntur. unde zu alp faren, est armenta in pascua
montana agere. Cæterum iidem montes alio

Italia.

nomine incolis dicti fuere Tauri, vulgo Tauren,
& contrae Tauri. Vnde etiam Noricorum
montes inter Dravum & Salsiacum amnes va-
riis distincti cognominibus, appellantur Krum-
lertaurn, Windischtaurn, Felbertaurn, &c. qui omnes
iisdem cognomentis adhibitis vulgo etiam vo-
cantur Alben. Hinc omnes olim Inalpinæ gen-
tes dictæ fuere thi Thaurischen, & Taurisken, Græ-
cis ac Latinis Tauri, Taurisci. quemadmodum
illi Albichen supra Massiliatn paulo jam detor-
tiori vocabulo Albici, ut in libro de Vindelicia
ac Norico fuse demonstrat Cluverius. Hinc
Asiæ quoque montes inter Cappadociam Sici-
liamque ab eadem Celica gente, quæ ex Gal-
lia profecta apud Cappadociam jam ab anti-
quissimis temporibus consedit, Tauri montis
nomen accepisse probabili conjectura credi
possit. Alpem quoque singulari numero usur-
parunt Latini simul Græcique auctores. Luca-
nus lib. 3,

Agmine nubiferam rapto supervolat Alpem.

Et Iuvenalis Satyra 10, de Hannibale;
Additur imperiis Hispania. Pyrenæum
Translit. opposuit natura Alpemque nivemque:
Diducit scopulos, & montem rumpit aceto.

Dionysius in ætny:

τῆς ἦ τὸς ἀντοῖλος ἀναφένει) Αλπες δέχθη.

Hujus ad Orientem appetet Alpis principium.

Pomponius Mela Alpes in Thraciam usque
penetrare scribit. Oriuntur ad mare Ligusti-
cum, & per Allobrogas, Helvetios, Rhætos,
Vindelicos, Noricos, Carnos, Illyrios extensæ,
in Serviam usque excurrere videntur, ubi in
duo scissæ brachia, uno per Thraciam procur-
rentes ad pontum Euxinum, altero per Mace-
doniam, ad Actium promontorium finiuntur.
Ex Plinii sententia Alpum juga non ultra Illy-
rici sive Dalmatiæ fines extendebantur, ita ut
ducenta millia passuum minus tribuat Alpum
longitudini, quam Mela, tanto quippe spacio
Illyricum à Thracia distat. Cæterum Polybius,
Strabo, Herodianus, ipsis Italiz finibus Alpum
nomen finiunt, easque supero & infero mati
concludunt, & sic hodie per summos Alpum
vertices, qua fines erant Italiz à Varo ad Ar-
siam, millia stadiorum octingenta colliguntur;
juxta campestria vero bis mille & ducenta. Nos
initium earum facimus à Vadis Sabatiis sive
Genua, finem ad Flanaticum sinum, vulgo Golfo
di Carnaro, & Colapis, vulgo die Kulpe, fluminis
fontes, qui quidem finis à plerisque receptus
est, licet alii longius eas ultra Dalmatiam Thra-
ciame extendant. Latitudinem earum tra-
dit Cornelius Nepos centum millium, Titus Li-
vius trium millium stadiorum, (hoc est, pas-
sum trecentorum septuaginta quinque mil-
lium) uterque diversis in locis. Nam & cen-
tum millia excedunt aliquando; ubi Germa-
niā ab Italia submovent, nec septuaginta mil-
lia expletū reliqua sui parte graciles. Alpum
altitudo summa est, ut non immerito Poëta eās

Longitude
Alpium.

Latitudine

C nubife-